

som enhver Minister i en ganske speciel Betydning har den samme Pligt som enhver Rigsdagsmand, at see hen til Statskassens Tærv. Jeg vil altsaa sige Ja til den Medsættelse, der af Krigsministeren er foreslaaet til § 1; jeg vilde finde det meget betænkeligt, om man for tidt vilde give større Bevillinger, end der begjæres, navnlig naar det medfører meget betydelige Omkostninger. — Derimod kan jeg ikke nægte, at jeg ikke i, hvad den høitærede Minister anførte, og heller ikke i, hvad der senere fremkom som et Slags Supplement dertil eller snarere som et Surrogat, kan finde et tilstrækkeligt Motiv til at indrømme Undercorporaler og Menige af Garden bedre Vilkaar end de andre Menige og Undercorporaler. Forsaavidt som de blive holdte længere til Tjeneste end de øvrige, saa har den ærede Minister jo just bebudet at ville stille et andet Forslag, som jeg troer, at det kan forsvares at tiltræde — jeg beklager, at det ikke ligger for ved Siden af det her omtalte og samtidigt med det —, og som ogsaa vil komme Garden tilgode. Men blot det, at den er Garde, afgiver ikke i mine Dine nogen tilstrækkelig Retfærdiggjørelse for et Brud paa den Lighed, som man ellers har søgt at indføre, og, da jeg nu derhos ikke sjoener rettere, end at jeg ikke ved at stemme mod Krigsministerens Forslag Nr. 2 kommer til at opgive det, som forekommer mig at være i høi Grad velmotiveret, nemlig at de Beredne faae et større Bederlag end de Uberedne, saa maa jeg i alt Fald oppebie, at der ansøres bedre Grunde for dette Forslag, førend jeg kan gaae ind paa at give min Stemme dertil.

Madvig: Der har ingen Misforstaaelse været tilstede fra min Side med Hensyn til de Ytringer, som fremkom fra det ærede Medlem, der sidder skraas overfor mig (S. Andersen). Jeg antydede aldeles ikke Noget om, i hvilken Retning han vilde stemme med Hensyn til Officererne, men jeg ansaae det for særdeles vigtigt just her at fastslaae den bestemte Betragtning, som jeg meente, at der maatte gjøre sig gjældende, for derved at foranledige en retfærdig Vurdering af den Maaade, hvorpaa jeg og, som jeg haaber, Mange med mig,

ville stemme. Det vil ikke feile, at man paa enkelte Steder vil høre sige: „Ja, de Menige er man imod, men de Fornemme er man med.“ Det er dette, som jeg vilde forekomme. — Derimod har den ærede Taler misforstaaet mig, naar han troede, at jeg havde sagt, at de Menige dog behøvede et Tillæg hjemmefra til deres Lønning og til de Naturalgjenstande, som de faae. Nei, min Mening er ganske vist den, at, saaledes som Livet nu stiller sig hos os, kunne de Menige komme igjennem med, hvad de faae, og at Lønnen altsaa fyldestgjør det Krav, som virkelig kan rettes til dem. Men for at kunne leve behageligt — og det ønsker jeg naturligtvis, at de maae kunne, — maae de ganske vist see sig om efter Midler andetstedsfra. De kunne leve tarveligt af Lønnen, saaledes som man ofte maa beqvemme sig til at leve som unge Mennesker i nogle Maaneder, og derfor troer jeg ikke, at der er Grund til at bevilge Mere. — Der er et Spørgsmaal, som blev berørt af den ærede sidste Taler (Behmann), nemlig Garden, om hvilket jeg skal sige et Par Ord. Jeg vil sige, at, hvad han anførte, var fuldkomment rigtigt, naar man vilde udslette Garden og sige, at Garden kun var en Bataillon ganske som de andre, slet ikke Andet. Men, naar man foruden de 20 Batailloner endnu har en, som man kalder for Garden, saa maa man ogsaa tage Conseqventerne deraf. Jeg vil derhos blot sige, at, naar man udskriver en Bataillon af Mandskab, der skal have en større Høide og være stærkere pphvisst udviklet, saa ligger deri allerede en Grund til at sige: „Disse store Karle ville ogsaa i Gjennemsnit trænge til lidt mere Føde“ (Munterhed!); ja, det er virkelig Tilfældet; det gjælder vel ikke enhver Enkelt, men det er fuldkommen sandt, naar man tager et Gjennemsnit; enhver Læge vil bekræfte det. Man maa jo desuden vide, at der ogsaa er visse andre Hensyn at tage, saaledes deels til den maastee noget stærkere Vefslagtagen til Udbannelsen osv. af disse Karles Tid, og deels til visse Fordringer, der gjøres til deres Holdning og Udseende. Jeg siger altsaa, at man, naar man vil have en Garde, ogsaa maa give lidt Mere til dens Lønning.